

РЕГРЕСНО ПОТРАЖИВАЊЕ УСЛЕД АКЛКОХОЛИСАНОСТИ

На основу одредбе члана 87. став 2. Закона о осигурању имовине и лица и одредаба Услови за осигурање власника односно корисника моторних возила и прикључних возила од одговорности за штете причињена трећим лицима, тужилац – осигуравајућа организација стиче право регресног потраживања према туженом, који је због алкохолисаности у време настанка саобраћајне незгоде изгубио право из осигурања од одговорности.

Из образложења: Првостепеном пресудом је тужени обавезан да тужиоцу – осигуравајућој организацији исплати на име регреса износ наведен у изреци пресуде, која пресуда је потврђена од стране другостепеног суда. Закључењем уговора о осигурању од аутоодговорности парничне странке су ступиле у уговорни однос, на који се у погледу права и обавеза примењују одредбе Услови за осигурање од одговорности, који представља аутономни акт тужиоца и чини саставни део уговора. Чланом 4. став 1. тачка 3. Услови предвиђено је да осигураник губи право из осигурања ако је у тренутку саобраћајне незгоде под утицајем алкохола, дрога или других наркотика (сматра се да је под утицајем алкохола ако има више од 10,855 ммол/л алкохола у крви, односно ако у крви има више од 0,5 промила алкохола или се без обзира на количину алкохола у крви, стручним прегледом утврди да показује знаке алкохолне поремећености). Чланом 5. став 1. Уредбе предвиђено је да је осигураник или лице коме је возило поверено на управљање, обавезно да у случају саобраћајне незгоде позове и сачека службена лица да изврше увиђај, што тужени није учинио, већ је предузео противправне радње удаљавања са лица места, упркос законским, уговорним и моралним обавезама. Савесно поступање сходно члану 12. ЗОО и наведеној Уредби налаже поштовање и поступање у складу са одредбама овог акта тужиоца, чије одредбе чине саставни део уговор о осигурању од аутоодговорности, који су парничне странке закључиле. Остваривање права из уговорног односа у конкретном случају условљено је испуњењем обавеза осигураника, да између осталог, не конзумира алкохол у количини која ниво алкохола у крви подиже изнад максимално дозвољене. Супротно поступање, према Уредби, води осигураниковом губитку права из осигурања. Пошто је тужилац у крви критичном приликом имао 33,30 ммол/л алкохола у крви, сходно одредби члана 87. став 2. Закона о осигурању имовине и лица и одредбама Услови, тужилац – осигуравајућа организација је стекла право регресног потраживања према туженом, који је због алкохолисаности у време настанка саобраћајне незгоде изгубио право из осигурања од одговорности да поводом настанка осигураног случаја тужилац буде у обавези накнаде штете оштећеном лицу. Како је тужилац, који је у поступку који је вођен пред Привредним судом у С. био солидарно обавезан са овде туженим да РФ ПИО исплати износ одређен у изреци пресуде на име накнаде штете коју је осигураник тог фонда претрпео услед саобраћајне незгоде, а који износ је у целости и исплатио, то обавеза тужиоца да накнади штету РФ ПИО према уговору о осигурању од аутоодговорности, обзиром на алкохолисаност туженог, није наступила и тужилац који је накнадио штету оштећеном лицу (РФПИО) ступа у његово право према лицу одговорном за штету за износ плаћене накнаде, камате и трошкова, сходно члану 87. Закона о осигурању имовине и лица.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број П. 408/11 од 15.05.2012. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Гж. 3766/12 од 27.05.2013. године)